

Wstęp	XIII
Wprowadzenie tłumacza	XLI

I

KRYZYS NAUK JAKO WYRAZ RADYKALNEGO KRYZYSU ŻYCIOWEGO EUROPEJSKIEGO CZŁOWIECZEŃSTWA

§ 1 Czy w obliczu ciągłych sukcesów nauk mamy rzeczywiście do czynienia z ich kryzysem?	3
§ 2 Pozytywistyczna redukcja idei nauki do czystej nauki o faktach. „Kryzys” nauki jako utrata jej znaczenia dla życia	5
§ 3 Ufundowanie autonomii człowieczeństwa europejskiego na nowej koncepcji idei filozofii w renesansie	7
§ 4 Porażka początkowo udanej nowej nauki i niewyjaśniony motyw tej porażki	11
§ 5 Ideał uniwersalnej filozofii i proces jego wewnętrznego rozkładu	13
§ 6 Historia filozofii nowożytnej jako walka o sens człowieka	17
§ 7 Plan badań tej pracy	20

II

WYJAŚNIENIE ŹRÓDŁA NOWOŻYTNEGO PRZECIWWSTAWIENIA FIZYKALISTYCZNEGO OBIEKTYWIZMU I TRANSCENDENTALNEGO SUBIEKTYWIZMU

§ 8 Źródło nowej idei uniwersalności nauki w przekształceniu matematyki	25
---	----

§ 9	Galileusza matematyzacja przyrody	28
a)	„Czysta geometria”	29
b)	Podstawowa myśl Galileuszowej fizyki: przyroda jako uniwersum matematyczne	34
c)	Problem matematyzowalności „wypełnień”	40
d)	Motywacja Galileuszowej koncepcji przyrody	44
e)	Charakter wykazywania fundamentalnej hipotezy nauk przyrodniczych	49
f)	Problem sensu „formuł” nauk przyrodniczych	51
g)	Opróżnienie z sensu matematycznej nauki przyrodniczej poprzez „stechnicyzowanie”	54
h)	Świat życia codziennego (<i>Lebenswelt</i>) jako zapomniany fundament sensu nauk przyrodniczych	57
i)	Fatalne w skutkach nieporozumienia jako następstwa niejasności co do sensu matematyzacji	63
k)	Fundamentalne znaczenie problemu źródła matematycznej nauki przyrodniczej	66
l)	Metodyczna charakterystyka naszej wykładni	67
§ 10	Źródło dualizmu w panującej wzorcowości nauk przyrodniczych. Racjonalność świata „more geometrico”	70
§ 11	Dualizm jako powód nieuchwytności problemów rozumu, jako założenie specjalizacji nauk, jako podstawa naturalistycznej psychologii	72
§ 12	Całościowa charakterystyka nowożytnego fizykalistycznego racjonalizmu	76
§ 13	Pierwsze trudności fizykalistycznego naturalizmu w psychologii: nieuchwytność wytwórczej (<i>leistender</i>) subiektywności	79
§ 14	Wstępna charakterystyka obiektywizmu i trans- cendentalizmu. Walka tych dwu idei jako sens nowożytnej historii ducha	81
§ 15	Refleksja na temat metody naszego sposobu historycznych rozważań	83
§ 16	Kartezjusz jako praustanawiający zarówno nowożytnej idei obiektywistycznego racjonalizmu, jak i rozsadzającego ją transcendentalnego motywu	87

§ 17	Wycofanie się Kartezjusza do „ego cogito”. Wykładnia sensu kartezjańskiej epoché	89
§ 18	Autodezinterpretacja Kartezjusza: psychologizyczne zafałszowanie czystego ego uzyskanego dzięki epoché ...	94
§ 19	Priorytetowe zainteresowanie Kartezjusza obiektywizmem jako powód jego autodezinterpretacji	97
§ 20	„Intencjonalność” u Kartezjusza	99
§ 21	Kartezjusz jako punkt wyjścia dla obu linii rozwojowych: racjonalizmu oraz empiryzmu	100
§ 22	Naturalistyczno-teoriopoznawcza psychologia Locke’a ...	101
§ 23	Berkeley. Psychologia Davida Hume’a jako fikcjonalistyczna teoria poznania: „bankructwo” filozofii i nauki	104
§ 24	Autentyczny filozoficzny motyw zachwiania obiektywizmu ukryty w niedorzeczności Hume’owskiego sceptycyzmu ...	107
§ 25	„Transcendentalny” motyw w racjonalizmie: Koncepcja filozofii transcendentalnej Kanta	110
§ 26	Wstępne omówienie prowadzącego nas pojęcia tego, co „transcendentalne”	118
§ 27	Filozofia Kanta i jego następców w perspektywie naszego przewodniego pojęcia tego, co „transcendentalne”. Zadanie postawy krytycznej	120

III

WYJAŚNIENIE PROBLEMU TRANSCENDENTALNEGO ORAZ ODNIESIONA DO TEGO FUNKCJA PSYCHOLOGII

A. Droga do fenomenologii transcendentalnej poprzez pytanie o dany z góry świat życia codziennego

§ 28	Niewypowiedziane „założenie” Kanta: obowiązujący jako oczywisty otaczający świat życia codziennego	125
§ 29	Świat życia codziennego da się odstłonić jako królestwo subiektywnych fenomenów, które pozostają „anonimowe” ...	135
§ 30	Brak metody naocznie-wykazującej jako powód mitycznych konstrukcji Kanta	138

§ 31	Kant i niewystarczalność ówczesnej psychologii. Nieprzejrzystość odróżnienia pomiędzy transcendentalną subiektywnością a duszą	141
§ 32	Możliwość ukrytej prawdy w filozofii transcendentalnej Kanta: problem „nowego wymiaru”. Antagonizm pomiędzy „życiem powierzchniowym” a „życiem głębokim”	144
§ 33	Problem „świata życia codziennego” jako problem częściowy w ogólnym problemie obiektywnej nauki	148
§ 34	Ekspozycja problemu nauki o świecie życia codziennego ...	151
	a) Różnica pomiędzy nauką obiektywną a nauką w ogóle	151
	b) Użycie subiektywno-relatywnych doświadczeń <i>dla</i> nauk obiektywnych oraz nauka <i>o</i> nich	153
	c) Czy to, co subiektywno-relatywne, jest przedmiotem psychologii?	154
	d) Świat życia codziennego jako uniwersum zasadniczej możliwości unaocznienia – „obiektywnie-prawdziwy” świat jako zasadniczo nienaoczna, „logiczna” podbudowa	155
	e) Obiektywne nauki jako twory subiektywne pewnej szczególnej teoretyczno-logicznej praktyki, należącej jako taka do pełnej konkretności świata życia codziennego	157
	f) Problem świata życia codziennego nie jako problem lokalny, lecz raczej jako uniwersalny problem filozoficzny	160
§ 35	Analityka transcendentalnej epoché. Pierwszy [krok]: epoché od obiektywnej nauki	165
§ 36	W jaki sposób po przeprowadzeniu epoché, która wyłącza nauki obiektywne, świat życia codziennego może stać się tematem nauki? Zasadnicze odróżnienie pomiędzy obiektywno-logicznym apriori oraz apriori świata życia codziennego	168
§ 37	Formalnie najogólniejsze struktury świata życia codziennego: rzecz i świat z jednej strony, z drugiej świadomość rzeczy ...	173

§ 38	Dwa możliwe zasadnicze sposoby tematyzowania świata życia codziennego: naiwnie-naturalne nastawienie wprost oraz idea konsekwentnie refleksyjnego nastawienia na [owo] <i>jak</i> subiektywnego sposobu dania świata życia codziennego oraz jego obiektów	175
§ 39	Swoistość transcendentalnej epoché jako totalnej przemiany naturalnego nastawienia życiowego	181
§ 40	Trudności [dotyczące] autentycznego sensu dokonania totalnej epoché. Pokusa, aby dezinterpretować ją jako dokonujące się krok po kroku powstrzymanie się od wszelkich pojedynczych obowiązywań	182
§ 41	Autentyczna transcendentalna epoché umożliwia „transcendentalną redukcję” – odkrycie i zbadanie transcendentalnej korelacji świata i świadomości świata ...	185
§ 42	Zadanie konkretnego szkicu dróg faktycznego przeprowadzenia redukcji transcendentalnej	187
§ 43	Charakterystyka nowej drogi do redukcji w odróżnieniu od „drogi kartezjańskiej”	189
§ 44	Świat życia codziennego jako temat teoretycznego zainteresowania, które określone jest przez uniwersalną epoché w stosunku do rzeczywistości rzeczy świata życia codziennego	191
§ 45	Początki konkretnej interpretacji danych naoczności zmysłowej wziętej czysto jako taka	193
§ 46	Uniwersalne apriori korelacji	196
§ 47	Wskazanie na dalsze kierunki badań: subiektywne fenomeny podstawowe kinestezy, zmian obowiązywania, świadomości horyzontalnej oraz uwspólnotowienia doświadczenia	199
§ 48	Wszelki byt, każdego sensu i każdego regionu, jako indeks pewnego subiektywnego systemu korelatywnego	204
§ 49	Prowizoryczne pojęcie konstytucji transcendentalnej jako „źródłowego tworzenia sensu”. Ograniczony do przykładów charakter dokonanych dotychczas analiz. Wskazanie na dalsze horyzonty naszej wykładni	207

§ 50	Pierwsze uporządkowanie wszystkich problemów roboczych pod hasłem: ego – cogito – cogitatum	211
§ 51	Zadanie „ontologii świata życia codziennego”	214
§ 52	Pojawienie się paradoksalnych niezrozumiałości. Konieczność nowego radykalnego namysłu	217
§ 53	Paradoks subiektywności ludzkiej: bycie podmiotem dla świata, a zarazem bycie obiektem w świecie	223
§ 54	Rozwiązania paradoksu	228
	a) My, jako ludzie, i my, jako ostatecznie funkcjonująco-dokonujące podmioty	228
	b) Ja jako pra-ja (<i>Ur-Ich</i>) konstytuuję mój horyzont transcendentalnych innych jako współ-podmiotów w [ramach] transcendentalnej intersubiektywności konstytuującej świat	230
§ 55	Zasadnicza korekta naszego pierwszego dokonania epokhé poprzez jej redukcję do absolutnie jedyne, ostatecznie funkcjonującego ego	234

B. Droga do fenomenologicznej filozofii transcendentalnej wychodząca od psychologii

§ 56	Charakterystyka rozwoju filozoficznego po Kancie z punktu widzenia walki pomiędzy fizykalistycznym obiektywizmem oraz pojawiającym się wciąż na nowo „motywem transcendentalnym”	239
§ 57	Fatalne w skutkach rozdzielenie filozofii transcendentalnej i psychologii	247
§ 58	Związek i różnica pomiędzy psychologią a filozofią transcendentalną. Psychologia jako pole decyzji	255
§ 59	Analiza przedstawienia z nastawienia psychologicznego w transcendentalne. Psychologia „przed” i „po” fenomenologicznej redukcji. (Problem „wpływania”)	261
§ 60	Powód porażki psychologii: założenia dualistyczne oraz fizykalistyczne.	264

§ 61	Psychologia w napięciu pomiędzy (obiektywistyczno-filozoficzną) ideą nauki a postępowaniem empirystycznym: niemożliwość pogodzenia obu tych kierunków badań psychologicznych (psychofizycznych oraz „Psychologii na podstawie doświadczenia wewnętrznego”)	267
§ 62	Wstępne omówienie niedorzeczności zasadniczego zrównania dusz i ciał jako realności: wskazanie na zasadniczą różnicę czasowości, przyczynowości, indywiduacji w przypadku rzeczy przyrody oraz duszy	269
§ 63	Problematyczność pojęcia „doświadczenia zewnętrznego” i „wewnętrznego”. Dlaczego doświadczenie cielesnych rzeczy świata życia codziennego, jako doświadczenie czegoś „czysto subiektywnego”, nie należy dotąd do tematu psychologii?	274
§ 64	Kartezjański dualizm jako powód tego paralelizmu. – W schemacie [dzielącym] nauki [na] opisowe i wyjaśniające uprawniony jest tylko [jego] najogólniejszy formalny [aspekt]	276
§ 65	Sprawdzian uprawnienia empirycznie ugruntowanego dualizmu poprzez wzięcie się w faktyczne postępowanie psychologa i fizjologa	281
§ 66	Świat wspólnego doświadczenia, jego regionalna typika i możliwe w niej uniwersalne abstrakcje: „przyroda” jako korelat uniwersalnej abstrakcji, problem „abstrakcji uzupełniającej”	284
§ 67	Dualizm ugruntowanych w doświadczeniu abstrakcji. Historyczny wpływ podejścia empirystycznego (od Hobbesa do Wundta). Krytyka empiryzmu danych . . .	288
§ 68	Zadanie czystej wykładni świadomości jako takiej: uniwersalna problematyka intencjonalności. (Brentana próba reformy psychologii)	292
§ 69	Psychologiczna metoda podstawowa „fenomenologiczno-psychologicznej redukcji”. (Pierwsza charakterystyka: 1. intencjonalne odniesienie oraz epoché, 2. poziomy psychologii opisowej, 3. ustanowienie „niezainteresowanego obserwatora”)	295

§ 70 Trudności „psychologicznej abstrakcji”. (Paradoks „przedmiotu intencjonalnego”, intencjonalny pra-fenomen „sensu”)	302
§ 71 Niebezpieczeństwo dezinterpretacji „uniwersalności” fenomenologiczno-psychologicznej epoché. Rozstrzygające znaczenie prawidłowego zrozumienia	306
§ 72 Stosunek transcendentalnej psychologii do transcendentalnej fenomenologii jako autentyczny dostęp do czystego samopoznania. Ostateczne usunięcie obiektywistycznego ideału w nauce o duszy	322
§ 73 [Słowo końcowe:] Filozofia jako autorefleksja człowieczeństwa, samourzeczywistnienie rozumu	332
Indeks nazwisk	341